

«დროების» რედაქცია — სიმონსონოვის ქუჩაზე, ნაზაროვის სახლში, 1-ლი კლასიკური გიმნაზიის უკან.
 ხელის-მოწერა მიიღება თბილისში რედაქციაშივე, ქუთაისში, ჭილაძეების წიგნის მაღაზიაში. გარეუბანში რედაქციისადრესი: В.г. Тафшисъ, въ редакцію «Дროбна»
 ფასი: წლით 9 მ., 11 თვით — 8 მ. 50 კ.; 10 თვით — 8 მ.; 9 თვით — 7 მ. 50 კ.; 8 თვით — 7 მ.; 7 თვით — 6 მ.; 6 თვით — 5 მ.; 5 თვით — 4 მ. 50 კ.; 4 თვ. — 4 მ.; 3 თვ. — 3 მ.; 2 თვ. — 2 მ.; 1 თ. — 1 მ.

დროება

გამოდის ყოველ დღე ორშაბათის გარდა.

ფასი განცხადებისა: სურვილია რედაქციაში განცხადება მიიღება ქართულსა და რუსულს ენებზე.
 თუ საქირობა მოითხოვს, რედაქცია გაასწორებს და შეამოკლებს დასაბეჭდად გამოგზავნილ წერილებს. დაუბეჭდავლ წერილებს რედაქცია ვერ დაუბუნებს ავტორს.
 ცალკე ნომერი «დროებისა» ღირს 5 კაპეიკა

„დროების“ ფასი პირველის გარეგანი წლის და- ლაპარაკე 8 მანათი.

წინაშრი ძროხისა

ჩვენის ძალაქის ბამგეობისაგან გახსნილს პირველ-დაწყებით სკოლებში ქართველებსა და სომხებისათვის რუსული ენის სწავლება, როგორც საგნისა, იწყება მეორე წლის მეორე ნახევრიდან. ახლა, როგორც შეეიტყეთ, ბ. სწავლა-განათლების მხარუნველს მოუთხოვნია, რომ ამ ენის სწავლება იწყებოდეს პირველი წლის პირველი ნახევრიდანვე. სასწავლებლების გამგე კომიტეტს თავის თავზედ ვერ უკისრია ამ გვარი ცვლილება და განუზრახავს საბჭოს წარუდგინოს ეს მოწერილობაც და თავისი აზრიც. წარსულ ორშაბათის სხდომაზედ უნდა ყოფილიყო სჯა, მაგრამ მოუსწრებლობის გამო მომავალ ორშაბათისთვის გადაუდღიათ განხილვა ამ ფრიად მძიმე და საჭირო საქმისა.

ჩვენ ვეითხრეს, რომ თელავის მაზრის თავდა-აზნაურობის კრება სასწავლებლისათვის გარდასახადს გაწერის თაობაზედ სამს მარტს მოხდება.

რადგან ნათეს მენახვა მალაზიებში საშიშია და ხშირად ცეცხლის გაჩენა მოსდევს, ამიტომ ბ. გუბერნატორს აუკრძალავს თბილისის დუქნებში და მაღაზიებში ერთბაშად სამს ფუფუნებდ მეტის შენახვა. ამ გვარი საქმის თაგადამ ასაცილებლად ჩვენი რკინი-გზის კაპიანისა გა-

ნუზრახავს თბილისის ეოგზალთან, ან უფრო ზემოთ, ნათეს დიდი რეზერვუარის ვაკეთება და აქედამ მილების გაყვანა ქალაქის ყველა ბაზარ-ადგილას. ამ გვარის მოწყობილობით შესაძლო იქნება ქალაქის ყოველ განყოფილებაში პატარ-პატარა შენობების გამართვა ნათეს გასაყიდად, სადაც კრანადამ იმდენი ნათეს გამოვა, რამდენიც საჭიროა მუიდევისათვის და ცეცხლის შიშიც სრულიად ღარ იქნება. მა ჩინებულის მოწყობილება, როგორც ი. მ. ს., სამი ათასს თუმანზე მეტი არ დაუჯდება კაპიანისა.

ჩვენ მოგვივიდა პირველი ნაწილი მხედრულის დაბადებისა საქართველო-ამერეთის შუშ. სინოდის კანტორის განკარგულებით დაბეჭდილი. მა წიგნი საკმაოდ სუფთად არის გამოცემული და კორექტურული შეცდომებიც ცოტაა. წიგნში 1174 გვერდია. მს უკანასკნელი გარემოება აუზნოებს წიგნს და აძენებს მის ხმარებას ეკლესიებში, რომელთათვისაც არის იგი გამოცემული. ერთს შეენიშნაეთ კიდევ: რაკი ძველ ტრადიციებს თავი დაანებეს და ეკლესიაში სახმარ წიგნში ხუცური ასოები მხედრულით შესცვალეს, კარგი იქნებოდა ერთი ნაბიჯიც წინ წაედგათ და მართლწერა ეხლანდებური შემოედოთ, თორემ ჩვენ მართლწერას შეჩვეულს თვალებს უჭირებდნენ

«დროების» ჭელტონი, 1 მარტი.

გაზაფხული
 თებერვალი გავიდა,
 მარტი დადგა მზიანი,
 დღეს მოფრინდა მერცხალი,
 მოჭიკჭიკე, ხმინანი.
 —
 ამწვანდა მთა და ველი,
 შევილი ჰყო იამა,
 საამურად დაჰბერა
 გაზაფხულის ნიავმა.
 —
 სარკესავით დახვდა
 მიწას ციავმა ციამ,
 იწყეს ბუდის კეთება
 შაშვმა და შოშიამა;
 —
 დაატკო ყურთა სმენა
 შრინველთა სტენის ხმამა,
 გამართა გუთნეული
 ჩვენმა პატარა ძმამა.
 —
 აპრილსა ელოდება,
 თუ არ უმტყუნა ღარმა,

არ მოუწვა კუკური
 ჩრდილოეთისა ქარმა.

მოიყვანს, პურსა სიმინდს,
 დააძღობს მშიკრებს ყველას,
 «სულია»-მამასახლისს
 და გზირსა გაიძვერას.

**მეგობრების საშბარო ჩვენს ხელან-
დელ მდგომარეობაზე.**

მოყვარეს პირში უძრახე,
 მტერსა პირს უკანაო.

შუა დღე იყო. ბრწყინვალე მზე, თითქო სიბრალულისა გამო, უხვად გზავნიდა თავის სხივებს ჩვენი ბნელი არე-მარეს გასანათლებლად. შეცრად მომესმა ჭაფეტონის გრილი და, რამოდენიმე წამის შემდეგ, ჩემს ოთახში შემოვარდა ერთი ჩემი მეგობარი, რომელიც კაი ხანი იყო, არ მენახა, და შემომძახა:
 — გამარჯობა შენი!

ა, ს, ვ და უ ბრჯგუები და მეტის-
 მეტად უძნელებენ კითხვას.

«Новое Время»-ს კორესპოდენტი იწერება ქ. შოთიდან: «რამდენად უწესურია გასატან-შემოსატანი ვაჭრობა ჩვენი პორტისა, ამას ადვილად დაინახავთ შოთის დამოქნის ანგარიშიდან 1883 წლისა. სულ შემოსულა საქონელი 10,732,286 მანათისა. პირველი ადგილი უჭირავს მანუფაქტურის საქონელს, რომელიც აღის 3,946,360 მანათამდის; მეორე ადგილი შექარს—1,714,448 მან. ამ სახით, ეს ორი საქონელი შეადგენს ყველა დანარჩენი საქონელიდან თითქმის ნახევარზე მომეტებულს ნაწილს. ბატანით ვი ჩვენი პორტიდან გასულა სულ 2,164,501 მანათის საქონელი, ე. ი, თითქმის შემოსულზე ხუთჯერ ნაკლები.

ზარდა ამ შესანიშნავი მოვლენისა, მიიტყვეს ყურადღებას აგრეთვე ისა, რომ პირველი ადგილი გასატან საქონელში უჭირავს ბამბას, რომელიც გაუტანიათ 414,370 მან.; მეორე ადგილი—ნათეს (360,435 მანათისა), და მესამე—თამბაკოსა და პაპიროსებს (202,260 მან.).

შეკველია, რომ ეს სამივე საქონელი, რომელიც შეადგენს ჩვენი ქვეყნის სიმდიდრეს, მომავალში ერთი ათად გავა აქედგან; მაგრამ ესლა კი ჩვენ ის გვაკვირებს, რომ ტყის მასალა გაუტანიათ სულ 1,700 მანათისა და ღებნა, რომელიც თვისებით ბევრს უცხოეთელს ღებნობსა

— ა, ა, ა, გაგიმარჯოს!... გაგიმარჯოს!... მიუტყე მე და გადავხევი-
 ჩვენ ერთმანეთი გადავკოცნეთ.

— საიდგან სადაო, წმიდაო საბაო!
 დავეკითხე მე.

— იმერეთში მივდივარ, ცოტა საქმისთვის და შენც გამოგიარე; მე ვიფიქრე, რომ არ გავუარო და შეიტყოს, ხომ გამლანძღავს მეტი.

— Конечно! ასე რომ მოქცეულაყავი, ამკარად გეტყვი, что это было-бы съ твоей стороны «свинствомъ». თანახმა ხარ, თუ არა!

— Пожалуй!...

შემდეგი საუბრისგან მე გავიგე, რომ იმას შეეძლო ჩემთან დარჩენა მხოლოდ მეორე დღის 11 საათამდის. მეორე საათზედ სადილს გიანელით და ცოტაოდენი კიდევაც გადავკარით, ასე ძველებურად, ჩვენებურად. შემდეგ სადილისა, მე მიწოდდა მოგვეგონებინა და გველაპარაკნა ჩვენს საერთო ამხანაგებზე და ნაცნობებზე, ერთად ცხოვრებაზე, სწავლაზე, მას-

სჯობია, გაუტანიათ სულ 50,101 მანათისა.

რამიზეზიაო, — ეკითხება კორესპოდენტი, — რომ ასე ცუდად მიდის ვაჭრობა ამ მდიდარი ქვეყნის საქონლისაო? ამის პასუხად იგი ამბობს: პირ-და-პირი მიზეზი არის შოთის ნათეს-სადგურის უეარგისობაო.

წერილი ძნის ხმოვიდამ.

ბრა ერთი სასიამოვნო ცნობა ამომიკითხავს თქვენს გაზეთში, რომ, ამა და ამ სოფელში დეპო გაიხსნაო ამა და ამ სოფელში სკოლები დაარსდაო, აქა და აქ მაწაწაო ვაჭრებს — «წურბელებს» აღარ ეყვლებინებინაო და სხვა ამ გვარი საინტერესო ამბები; მაგრამ, ჩვენ და უსიამოვნოდ, არც ერთხელ არ შემხვედრია არაერთი ცნობები და ამბები ძნის-ხეობიდან. ისეა ეს მხარე მიგდებული და მივიწყებული, თითქო ის ჩვენი ქვეყნის ნაწილი არ იყო. მს ხეობა მოკლებულია, როგორც ჩვენი ადგილობრივი მწერლობის ყურადღებას, ისე «წერაკითხვის საზოგადოებისას».

სა ივრველი ის არის, რომ — ნუთუ ამ კუთხეში ხალხი არა სცხოვრობს, ნუთუ ამ მხრის ხალხს არა აქვს მოთხოვნილებანი გონებითნი და ზნეობრივნი, რომ კრინტიც არ იძერის ამ ხალხის ცხოვრებაზე! მს სამწუხარო მოვლენა იმითი აიხსნება, რომ ეს ხეობა ერთობ შორს არის ჩვენის ქვეყნის განათლების ცენტრებიდან, და ამ ხეობაში საშინელი გაუწვითა-

წავლებლებზე და სხვ. და სხვ. მეგობარი არ დამეთანხმა და მითხრა:

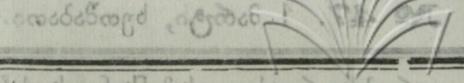
— იცი, რას გეტყვი? ერთი კარგად მივიძინოთ და მერე ვილაპარაკოთ. ხომ იცი, ქართველი ვაჭი და ნასადილეც უძილობა შეუძლებელია.

— როგორ თუ შეუძლებელია?

— ნამდვილს გელაპარაკები, — თუ დამიჯერებ. მე ისე მაქვს წარმოდგენილი, რომ ქართველები სხვა ხალხებისგან უმეტეს ნაწილად მით განირჩევიან, რომ უფრო მეტი სძინავენ და, სხვათა შორის, ნასადილეცა.

— მს შენი ახალი მეცნიერული გამოკვლევა იქნება? მაშ იყავ ნება შენი, დავიძინოთ და მით ნუ ვუღალატებთ ქართველობას.

როდესაც გამოგველიძა, სწორედ ჩაის დრო იყო. ჩვენც ავდექით, პირი და ხელი დავიბანეთ და მოვემზადეთ ჩაის სასმელად და სალაპარაკოდ. მთელი ერთი საათი დაგვიჭირდა უწინდელი ცხოვრებიდან სხვა-და-სხვა ეპიზოდების მოსაგონებლად. რო-

რებელი ის წოდებაა, რომელიც უნდა მწყსავდეს და ხელძღვანელობდეს ხალხსა.

მერე რამოდენი სოფლებია ასე უყურადღებოდ დარჩენილი ამ ხეობაში! მძისიდგან მოკიდებული სხრა-ზმამდის ეს მსწის-ხეობა სულ ცალკე ხეობებად იყოფება. მდინარე ალფის რაზრევი ნაპირებზე სძევს ალფის ხეობა, რომელიც რამდენიმე სოფლებიდან შესდგება, მდინარე სხავატურის ნაპირებზე გადაჭიმულია მისი კალთებზე სხავატის ხეობა, მდინარე სხრაზმულის ნაპირებზე, ძვეკასიონის მთების შტოების კალთებზე, სძევს ღაბაკნეთის, ანუ სხრაზმის ხეობა. შურთულის ნაპირზე—შურთა და მსწის ნაპირებზე—შაროხის, ანუ ახალდაბა და სხვანი.

აი ეს დიდი მსწის-ხეობა ისე არის მიგდებული და თავისთვის მიკუჭული, რომ ვინც კი იცნობს ამ ხეობის ბუნებრივ შეილებს ნიჭს, სიმზნეს, ვაჭ-კაცობას, გული უკვდება, რომ ეს მხარე ასე ჩამორჩენილია ჩვენს საზოგადოებრივ მოძრაობას; ძველებური ქართველური ჩვეულებანი: სტუმრის მოყვარება დარბაისლობა და სხვა ჩვენი პატრიარქალური სათნოებანი ამ ხეობაში დღემდის უჩრწუნელად დაკუნთნი არიან. ბევრს, ძალიან ბევრს ეტნოგრაფიის მასალას შეჰკრებს ამ მხარეში დამკვირვებელი, თუ რამდენსამე ხანს იცხოვრებს აქა.

ამ ხეობაში ვაჭრობა დაცემულია. ამ მხრის ნაწარმოებანი—ყველი, მატყლი, ერბო, ქერი ახალგორს იქით არ მიდის. ახალგორის საესეა «წურბელა ვაჭრებით», რომელიც მსწის ხალხს თვალსაზრისით და ისე მდინარეებთან, ძნელად იპოვის კაცი ახალგორელს ვაჭარს, რომელიც კი შემძობებელი რეჯანის-შვილი არ იყოს; ისე აქეთ სხვა და სხვა სოფლებში

გაბმული მხარები, რომ იშვიათი იქნება ქსნელი კაცი, რომელსაც ახალგორელის «წისიები» არ ემართოს!

ამ ხეობაში რომ ჩამოვინი ვინმე ჰყვანდეს ხალხს ან სკოლები იყენენ სხვა და სხვა ადგილებში, მაშინ მსწის-ხეობაც მიჰმადებდა ზოგიერთა ჩვენს კუთხეებს, სედაც ხალხი წელნელა იღვიძებს და ვაჭრებს აღარ აწუწუნებენ თავის შეძლებასა. როგორც ვინდა იფიქრეთ, მაგრამ, ჩემის აზრით, იმისთანა მიყრუებულ ალფას, როგორც არის მსწის-ხეობა, სკოლა დიდი რამ ჭაკტორია ხალხის გაღვიძებისთვის. ამიტომ დიდი ყურადღების ღირსია ეს ქვეყანა, როგორც ჩვენი საზოგადოებისაგან საზოგადოდ, ისე კერძოდ ქართველთა შორის წერა-კითხვის გამავრცელებელი საზოგადოებისაგანაც.

პასუხი ძ. ბელოვანს.

ბ. რედაქტორო! თქვენი პოტიციური დეკლარაცია მე 8 №-ში იყო დაბეჭდილი ქაიხოსრო გელაქანის წერილი რედაქტორს, რომლის ავტორი, სხვათა შორის, მეც შეგეხსოვს, და ამის გამო საჭიროდ ვნახე, ჩემის ღირსების აღსადგენად, მასწავლებელს ვაწუთავსე საშუალებით. რადგანაც გელაქანმა სრულიად უსაბუთოდ გამოაქვეყნა ჩემი წინააღმდეგ სხვა-და-სხვა მოკონილი ჭაჭრებით შეარაღებულმა; ამიტომ მეც რიგ-რიგზე განვიხილავ უფლებსფერს, რასაც გელაქანი ჩემზე მოუთხრობს მკითხველს საზოგადოებას.

ეს თერთმეტი წელიწადია, რაც მე რედაქტორად ვსწავლობ და ამ ხნის განმავლობაში სულ მუდამ სხვა-და-სხვა ჩვენის მხარის სოფლებში დავიარაღებდი, როგორც მსახივარს ვიწოდებ, და განსაკვირვებელია, რომ ქაიხოსრო გელაქანმა, რა-

ცა წარსულზე ლაპარაკი გავათავებთ, ვკითხვ.

— რა შენდელულობისა ხარ ჩვენს მოწინავე საზოგადოებაზე?

— მსე იგი, რომ საზოგადოებაზე, რომელსაც ინტელიგენციას ეძახიან?

— დიასხ ბატონო!

— მს კარგი და საინტერესო საგანია ჩვენთვის! მაშ ყური დამიგდე და გეტყვი.

— ჩემი შენდელულობით ეწოდები ჩემი ინტელიგენციის ცხოვრება საყურადღებო და ხან-განასხველ მოვლენას წარმოადგენს პსინოლოგიური მეცნიერების მხრით: საყურადღებოა ჩვენი ზნეობითი და გონებითი მდგომარეობა და ნამდვილი ჭაჭრები, ანუ მოქმედებანი, როგორც შედგენი ჩვენი საზოგადო მიმართულებისა.

— რით არიან საყურადღებო?

— აი რით: ჩვენ რომ ვინმე გარეშე პირმა ყური დაგვიგდას და გავგიცნოს თეორეტიულ სფერაში, სადაც სიტყვების რახა-ჩუხი ბევრს ნიშნავს, მას ეგონება, რომ ჩვენ ჩვენი საქმეებისთვის მომზადება, კეთილმოზადიური გრძობა და პატიო-

სანი შრომა არ გვაკლია. მაგრამ რა ნაირად შეცდება საწყალი? სად ჩვენ და სად საქმისთვის მომზადება! საქმე სხვაა, იგი სხვაა, შუა უძვეს დიდი ზღვარი.

— შეცდება? შეაკრავად, მაგრამ, ეგონება, შენც მართო სიტყვების რახა-ჩუხი გამოგდის. რისთვის შეცდება?

— მოიცადე! ნუ ჩქარობ! თუ რასმეს საზოგადო ჭრახვებით ვამბობ, განმარტება ითხოვე და მოგცემ. მე ვამბობ, გარეშე პირი ჩვენს საზოგადოებაში შეცდება-მეთქი, მისთვის რომ ჩვენი საზოგადო ცხოვრება ძალიან ბნელ სურათს წარმოადგენს და მის განათლებამდის, იმერულად რომ ესთქვათ, «ბარე ორი დღე გაიარს».

— მთქვათ, ასეა; მაგრამ მე მინდა ვიცოდე, — თუ რაში ხედავ შენ ჩვენი საზოგადო ცხოვრების სიბნელეს?

— ძალიან ბევრში.

— არა, მაინც?

— ბელაპარაკები, ძალიან ბევრი-მეთქი და თუ დიდი სურვილი გაქვს, სულ ჩამოვითვლი ამ სიბნელის ყველა ელემენტებს, შენ მხოლოდ იანგარიშე.

ჭაში მცხოვრებმა, დღემდის ვერ მიხერ და ჩემი ბორატ-მოქმედება არ აცნობა მკითხველს საზოგადოებას.

ბ. გელაქანს საიდაძლე ჩაწვეუბა უფრო, რომ საზოგადოდ, როგორც სასამართლოს ბოჭულები, ისე ექიმები, რაქმის სასამართლოს წევრები და სხვა მოსულები სმირად ერთს მოგზაურობაზე რამდენიმე საქმეებს ასრულებენო, გზის ხარჯს კი თითოეულს საქმეზე ცალცალკე იღებენო, და წარმოუდგენია ამითი მანინ დავიჭერ წულუგაძესო, მაგრამ, დახედეთ, ამჟამად შემდგმა. ქ. გელაქანი ბძახებს: «ჩვენი ზოგადი ბოჭულები ერთად წრეს გარდასულან, ერთად ძლიერ დაუმონაგებია იგი ვერცხლს და მათ მიერ ფულის უსომო ხვეჭას სამზღვარი აღბრა აქვს, მაგალითად მოვიყვანთ, თუ გინდ, რაჭის სამსჯულოს ბოჭაულს ბ. წ—ძეს. უნგარიშო ჭაჭრები გვიმტკიცებენ, რომ ეს გაუბატონი ერთად გაუტარებია ვერცხლის მოყვარებას და ადამიანს გელაქანით ვერ გაუძლია».

ბ. ქ. გელაქანო, სად არის თქვენი უნგარიშო ჭაჭრები? რატომ ერთი მაგალითი მანინ არ მოგვყავს იმის ასახსნელად, რომ მე უგანობად და თავის ნებაზე ვსვეჭდე ფულსა. აქ მხოლოდ მოგვანებთ ერთს შემთხვევას, რომელიც თქვენს სიტუაციას არღებს და თქვენც ვარჯად მოგვასვენებთ: უნდა დაგესახლებინათ, რომ წარსული წლის ნ თებერვალს თქვენი მიწვეული განდით ს. ტლამში და გზის ხარჯიც თქვენგან მიჭიდეს; რადგანაც თქვენი საქმე შეგასრულიე. ი. ა. თქვენის მხარის მიმული ვსწავრე უფლო (ფიქტივნი) აღსრულებითი ფურცლების ძალით, და უგან დაბრუნებას ვეპირებოდა, თქვენი სოფლის მღვდელმა ს. ღანდამ თქვენი თანდასწრებით მოძიებინა აღსრულებითი ფურცელი, რომლითაც გელაქანს გარ. გოგოლაქანის უნდა გადასდოდა 90 მან., ეს აღსრულებითი ფურცელი მივიღე, საქმე შეგაუწე და შემდეგ წავედი იმ გლეხის სახლში იმავე ს. ტლამში.

— ბატონი ბძახდები! აბა! დაიწყე პირველად?

— ჩვენი საზოგადო ცხოვრების სიბნელეს ვხედავ, პირველად, ჩვენს გონების მოუზნადლობაში.

— მეორედ?

— მოქმედების განუსაზღვრელ პროგრამაში.

— მესამედ?

— საზოგადოდ დაცემულ ზნეობაში.

— მეოთხედ?

— შინადაცო ბრძოლაში.

— მეხუთედ?

— მეხუთედ—სულტ ხასიათებში და შრომის მიუჩვეულობაში?

— მეექვსედ?

— მეექვსედ—რეტროგრადულ მიმართულებაში, რომელიც ამ უკანასკნელ დროს დაიბადა.

— მეშვიდედ?

— მეშვიდედ—სულმოკლეობაში, ტრახანობაში და რალაც უზომო დასულელურ თავმოყვარებაში, რომლის წყალობითაც ჩვენ არ შეგვიძლიან ერთად, ძმურად, ვიმუშაოთ და საზოგადო საქმეს შევსწიროთ მსხვერპლად

გელაქანს გოგოლაქანის თვისება და მიუყვები და დაბრუნდნი რაში, მაგრამ გოგოლაქანის ორ თვეზე ფულები ნებით არ შემოიტანს, და ხელმეორეთ წავედი მასთან განხრის ძალით გარდასასდევნებლად. როგორ ფიქრობს ამ საქმეზე ქ. გელაქანი: რამდენი გზის ხარჯი ავიღე? ჭკითხეთ მდ. სამსონ ღანდას და გლ. გოგოლაქანის და ისინი მოგასვენებენ, ქ. გელაქანო!

რა სინდისი გაძლეკთ ნებას, ქ. გელაქანო, რომ ბძახდით: «ერთსა და იმავე გელაქანს უნდა გარდასდევინოს რამდენიმე პირის ვალი, ბოჭაული მიდის ერთხელ, უველს ვალს ერთს მისვლაზე ანდვეინებს და ხარჯს კი ორი გზობისას ათმეკს, ბ. წ—ძე ამ მოქმედებას განხრად მოქმედებად სთვლის თურმეა და სხ.

შეიძლება ამ გვარი მოქმედება სხვა ბოჭაულზე გაიგონეთ და ესღა გინდით მე მომწეროთ, მაგრამ ბ. ქაიხოსრო გელაქანი ვერ მოესწრება იმისა, რომ ამ გვარი უსინდისო მოქმედება რადისმე მე ჩავიფინო. ქ. გელაქანს, აღბად, იმისი იმედი აქვს, რომ ეს ცარიელი სიტუაციის რახა-რეხი მას შეჩქეს და მე მისი ცილისწამების მსხვერპლი შევიქმნე, მაგრამ გელაქანი ძალიან ჭსდგება. ან უგან წაიღეთ თქვენ სიტუაციი, ბ. გელაქანო, ან დამტკიცეთ, რომ მე ერთსა და იმავე პირს, რომელსაც რამდენიმე აღსრულებითი ფურცლით სხვა-და-სხვა პირების ვალებს ერთს დროს ვასდევინებ, ერთი გზობის მეტს ხარჯს ვართმევდე. თუ გელაქანს ჩემი წინადადება არ მიუღია, მაშინ ნება მექნება ვუწოდო მას სულმდობადა აღამანი და უპატიოსნო მწერალი.

ბ. ქ. გელაქანი, სხვათა შორის, ესება თავის კორესპონდენციაში ჩუთხანის სამხედრო გუბერნატორის განკარგულებას და ამბობს, რომ გუბერნატორის წინადადებათ აქ (რედაქტორი) შესდგა თავად-ზნაურობის კომისია, რომელმაც ამოაჩინა მანვე წევრნი, შეადგინა მათი მსია და ჩვენი პაწაწკინა პირადი გრძობები და ინტერესები.

— მერევე?

— მერევე-ე-ე? მანა ეს საკმაო არ არის? მე გავათავე, მეტს არას ვიტყვი; მაგრამ იმედი მაქვს, ეს ჩამოთვლილი ცოდვები სულ რომ შევეერთოთ, მაშინ ცხადოდ დაინახავთ, რომ ჩვენს მოწინავე საზოგადოებას ძალიან ცოტა ღირსებების მინიჭება უნებებია თავის თავისთვის.

— მადლობა ღმერთს, რომ გავათავე! მე ვიცოდი, შენ პსინისტი იყავი, მაგრამ ასე შორს თუ წახვიდოდი, ეს კი არ მეგონა. შათავე! მაგრამ იცი, რას გერყვი? ყველა შენგან დადებული ბრალი ჩვენის ინტელიგენციისადმი გამოხატულია საზოგადო მოღურ ჭრახვებში და ამისთვის განმარტება და დამტკიცება ეჭირება. თუ ეს ვერ შეიძელი, მაშინ ნამდვილს «ჭრახიორს» დაგიძახებ.

— ბატონი ბძახდები! თუ შენთვის ცხადი არ არის, რაც ვითხარი, მე არსად მივრბივარ და ადვილად შემი-

წარუდგინა მთავრობასა; გელაგანი ბრძანებს, რომ ერთს ამ გამოსისა წევრს წ—მეს ემდურება და სვეტს შევდომის და ნაკლებუკანებას ვხვდებით ამ გამოსისა მთავრობისა და შემდგომად უმატებს: «ქუთაისში ერთს რაჭველმა აზნაურმა ბა—მემ სტემა ამ თავად-აზნაურების გამოსისა წევრს ა. წ—მეს. ამბობენ ბაქრამ ტყვილად მოყოლებათ მანვე მითა რიცხვში და ამისათვის გადაუხდა ბ. წ—მეს უსამართლო შეურაცყოფის მიყენება».

ესე სიძრულე და ტილის-წამება ბ. გელაგანისაგან.

ქვემოთ დასწრადან მოვიდა, რომლი ამბავს უყუბოდაო, — სწორად ასე მოსდის ბ. გელაგანს: ის რომ ბა—მეს ასახლებს, ამასვე გამოსისა სრულებით ქსეპ არა ქონია და არც მე მისთვის შეურაცხება მიამყენებია.

მე სრულებით ხალისი არა მქონდა ბ. ბა—მის ვინაობაზე რამე შეთქვა, მაგრამ რადგან მისი მათხოვნის დამტკიცება და მკობარა ქ. გელაგანი შეესაჩვენა დამტკიცებულებას ბა—მის, იმულებული ვარ თავის გასამართლებლად და შემდგომად აღსადგენად აუხსნა მეთხოველს: რა კარია გელაგანისგან კეთილად სსენებული ბა—მე? მოამყენა თუ არა მან შეურაცხება საქმით ხს რომლის და სად?

(დასასრული სველი)

დღე 18 თებერვალს (1 მარტს სს.)

რუსეთი

— შინაურ საქმეთა სამინისტროს ამ მოკლე ხანში შეუტანია სახელმწიფო რჩევაში წინადადება შესახებ იმისა, რომ საქალაქო ექიმებს მოემატოს ჯამაგირი, რადგანაც, მას აქეთ, რაც ეხლანდელი ჯამაგირები დადგენილნი არიან, ცხოვრების პირობებიც შეიცვალნენ და ცხოვრე-

ძლიან დაგზნტკეცო. რაზედ არ მეთანხმები?

— რაზედ? სრულიად არაფერზედ — სანამ არ განმარტავ. ავილოთ, მავალითებრ, პარველი ბრალი: რაში გვეტყობა ჩვენ გონებითი მოუშნადებლობა?

— ბატონი ხარი ავილოთი შეწინა-რეს ყოველისა ამ ბრალს ამართლებს ის გარემოება, რომ უფრო ხშირად ჩვენ არ ვიცით, რის გაკეთება შეგვიძლიან და რისა არა. მაგ., გამოვა სცენაზე რომელიმე ვაჭბატონი და დაიწყებს რაიმე საქმეს, რომლისთვისაც მომქმედნი პირნი სრულებით მომზადებულნი არ არიან. ამის გამო ჩვენში დაწყებულ საქმეებს თითქმის ყოველთვის ერთი და იგივე ბოლო აქვს, უდროოდ სიკვდილი. ჭაქტები გინდა და აი: დეპოები «იმედის», «შრომა» და სს. და სს. ამასთანავე ისიც უნდა ვთქვათ, რომ ბევრი ბრალსა სდებს «სხვა-და-სხვა გარემოებებს» და ვითომ თავს ამით მართლებლობს; მაგრამ იმინ არ იცის, რომ «ქირს გაძლება უნდა» და თუ ამას ვერ ჩავდივართ იმ მიზეზისა გა-

ბაც ძალიან ვაძვირდა; მრავალი ადგილები საქალაქო ექიმებისა უქმად რჩებიან, და ექიმებაც ხშირად თანახმანი არ არიან ისეთი ადგილი დაიქირაონ, რომელიც მათ არ აძლევს საკმარის ხარისხს ცხოვრებისას. ამ გარემოებას ერთობ ცუდი გავლენა აქვს ქალაქების სანიტარულს მდგომარეობაზე; ამ მხრით ქალაქები თითქმის უბატონონი არიან, არავის თვალში არ უქირავს მათ სისუფთავეზე, მცხოვრებლების ჯანმრთელობაზე. მოველივე ამის გამო შინაურ საქმეთა მინისტრს საუკეთესოდ უცნია საქალაქო ექიმებისათვის ჯამაგირების მომატება; ამ ზომითის მტკიცრობს წახალისოს ექიმები რომ ქალაქებში ადგილები დაიქირაონ და მით შეეცადოს საქალაქო ექიმებს რიცხვი. ჯამაგირების მოსამატებლად, მინისტრის აზრით, საკმარ იქნება 50,000 მან. მინისტრის თანახმა არის სახელმწიფო კონტრაქტორიც. იმ შემთხვევაში, თუ სახელმწიფო რჩევამ მიიღო მინისტრის წინადადება, მაშინ საქალაქო ექიმებს მომატებული ჯამაგირები მიეცემათ ამ წლის მეორე ნახევრიდან.

— ფონტის უწყებაში არსებობს ერთი ისეთი პროექტი, რომელიც დიდს ვალენას იქონიებს გზებზე. ახალი პროექტის ძალით, თუ კი ის, სამწუხაროდ, სისრულეში მოყვანილი იქმნა, გზების თითო 15-ის გაზგანა მოითხოვს ხარჯად ორ-კაპიკიანს მარკას; ეს ზომა გზებების რედაქციებს გაუორკვეებს ფონტის ხარჯს, რიცა, რასაკვირველია, დაეტყობა განეთებია გაერცელებას.

— როგორც რუსული გზებები გვატყობინებენ, მტკიცრობურგში უნდა დაბრუნებულიყვნენ სამხლერ-გარედამ ზოგიერთა რუსეთელი ემიგრანტები, რომელთაც სამშობლოში

მო, რომ ღონე არ შეგვივს. შექველია, როცა კაცმა ანუ საზოგადოებაში არ იცის, რის გაკეთება შეუძლიან და რისა არა, მას აკლია უფრო გონებითი მომზადება. ანუ არ კიდევ მაგალითი.

ამ უკანასკნელ დროს ჩვენში ბევრსა აქვს საზოგადო მოღვაწის სახელი. მაგრამ ნეტა ვიცოდეთ, რა რიგად შეუძენია მათ ეს სახელი და ვინა სთვლის ჩვენი ინტელიგენცია საზოგადო მოღვაწედ?

თქვენ შეგიძლიანთ იყოთ კარგი მასწავლებელი, კარგი მიმართულება გქონდეთ და თქვენს სწერაში კეთილსინიღისიერად ირჯებოდეთ; თქვენი შრომა თითქმის არავის საინტერესოდ არა მიანია, თქვენ ჩვენი ინტელიგენცია საზოგადო მოღვაწედ არა გთვლის, თქვენ არ შეგიძლიანთ არა-ერთარი სახელი და შინაშენილობა დაიმსახუროთ მის თვალში. მსაკიდ არაფერი, თქვენ კიდევაც ვხვდებით რებიან და ყოველ მხრიდან გოფერი რიანი ცეცხლს რატო არაფერს არ აკეთებო (იგულისხმე, რატო ლიტერატურაში არ ჩამოხვალთ).

შემოსვლის ნება მიეცათ უმაღლესი მანიფესტის ძალით. ამ მანიფესტის გამოცემამდი კი მათ არ შეძლოთ რუსეთში შემოსვლა, რადგანაც შემოსვლისათანავე, კანონის ძალით, პასუხის-გებაში უნდა მიეცათ, როგორც ნება-დაურთველად რუსეთიდან გასულნი, ან და როგორც რომელიმე პოლიტიკურის დანაშაულოის მომქმედნი.

— ამ სამი ოთხიოდე თვის განმავლობაში სხვა-და-სხვა მხრიდან ზოგიერთა პირთა და დასთა დაუწყეს დენა ახალ სასამართლოს წესებს; ახლის სასამართლოს მოწინააღმდეგებს მაინებლად მიანიათ ის სასამართლოს რეფორმები, რომლებიც განსვენებულმა ხელმწიფე იმპერატორმა რუსეთს მიანიჭა. ზოგიერთა შემთხვევათა გამო, შემოღებული რეფორმების მოწინააღმდეგეთ ფრთება შეეხათ, მაგალითად, იმათ ნამეტნავად ალაპაღეს ხმა მელნიცკის (შვილის) და სერბილოვის გამართლების შემდეგ; იმათის აზრით, მომატებულად მაინა ნაფიცთა სამართალი, და მოსამართლეთა დამოუკიდებლობა, რომლებიც შეადგენენ სასამართლო რეფორმის შევენებას. მოველივე ამის გამო დლითი დღეელოდებიან სხვა-და-სხვა ცვლილებათა სასამართლოს წესებში; ამას წინაღ ტელეგრაფმა გაცნობა, რომ განზრახვა აქეთო ცვლილება მოახდინონ იმ წესში, რომელიც შეეხება მოსამართლეთა გარდაუყენებლობას და დამოუკიდებლობას; ესლო, როგორც ვაზეთა «Гражданин»-ი გვატყობინებს, იუსტიციის სამინისტრო შესდგომია წინადადების შემუშავებას, რომელსაც უნდა შესცვალოს ნაფიცთა მოსამართლეთა ინსტიტუტი; ეს ახალი პროექტი დაუყოვნებლივ უნდა წარედგინოს სახელმწიფო რჩევას; როგორც ვეთ «Гражда-

თქვენ შეგიძლიანთ კარგი მსაჯუელი, გამოამიებელი, ან და ნამდვილი სულიერი მამა იყოთ, — სულ ერთია: თქვენ ჩვენი დაწინაურებული საზოგადოებისთვის არ არსებობთ და არც არავითარი პატივის ცემა და სახელი გაქეთ მასში. მაშ რა არის საქირო სახელის შესაძენად ჩვენს საზოგადოებაში? ძალიან ცოტა: თქვენ დაგჭირდებათ მხოლოდ მაღალი ჭრებით ლაპარაკი, საქმისთვის ნუ შეუშნებთ, და ერთი ან ორი საქურნალ-გაზეთო წერილის დაწერა, და დარწმუნებული იყავით, რომ თქვენი სახელი ჩვენს განათლებულ საზოგადოებაში უცრად თავს ამოჰყავს, რადაც მაქქანების ძალით თქვენ ახდებით საზოგადო მოღვაწედ, ჩვენი ინტელიგენცია ახლა გიცნობს თქვენ და სულ სხვანაირად გიყურებთ... ამდენ ხანს თქვენ მაღლიდგან გიქვირდენ და იმიც კი ლაპარაკს არა ჰკადრებოდბა, ვიზედაც თქვენ მაღლა აღექით... ახლა კი სულ სხვა... რასაკვირველია, ადვილად შესაძლებელია, რომ თქვენი წერილები საქვილიოსებისანი იყვნენ. მაგრამ ეს

ნიშნა-ი სამბობს, ნაწილობრივად ინსტიტუტს. მათთვის უნდა შეიმოაკვეცონ.

— ამ მოკლეს ხანში მოსკოვში სასამართლოში განიჩია ერთი საქმე, რომელმაც მიიწიდა დიდი ყურადღება საზოგადოებისა და ცუდი შთაბეჭდილება იქონია მასზე: ერთს მოსკოველს მდიდარს, ბოტკინს, რომლის საცხოვრებელს მილიონებითა სთვლიან, შეუყვარდა გუვერანტკა; ამ უკანასკნელისთვის ბოტკინმა ულუკმა-პუროდ დასტოვა თავისი ცოლ-შვილი საბრალო ცოლი სთხოვდა გუვერანტკისადმი სიყვარულით გატაცებულს ქმარს წლიურ სარჩოდ 2,700 მან., ამ ფულის წლიურად გადახდა ვერაფერს დაკლებდა ბოტკინის სქელს ჯიბესა, მაგრამ ბოტკინი არ დათანხმდა ცოლის თხოვნაზე; ბოტკინის ცოლმა მიმართა სასამართლოს, რომელმაც შეიწყინარა მისი თხოვნა და საქმეს მის დასასარგებლოდ გარდაწყვიტა. მეტად გასაკვირველი და შემადრწუნებელი იყო ბოტკინის ადვოკატის საქციელი; ადვოკატი ცდილობდა გამოეყენა ბოტკინი ძალიან ლარობკაცად, რომლის წლიური შემოსავალი არ აღემატება 650 მან., მაგრამ სასამართლომ იცნო ბოტკინის და მისა ადვოკატის სიტყვები და გადადგა აშკარა სიცრულად.

დღე 18 თებერვალს (1 მარტს სს.)

სუცხოეთი

— 18 თებერვალს (1 მარტს სს.) ლონდონში მიუღიათ სუაკიმი-დამ გენერალი შრაპამისაგან შემდგვი ტელეგრაფი: «მე მოეწუროდე აჯანყებულების წინამძლოლთ პარლამენტრის მიერ, მაგრამ იმათ პასუხიც არ გამცეს და ამისგამო დღეს, დლით გავიდა ბანაკილამ ინგლისის ჯარი

თქვენთვის და ჩვენი ინტელიგენციისათვისაც სუ ერთია. ამაზედ ნუ შეუშნებთ. თქვენი რეპუტაცია შინაც იზდება და იზდება»
აქედგან წარმოსდგება ის უბედურობა, რომ ჩვენში უფრო ბევრი ლიტერატორია, ვიდრე მკითხველი, და ჩვენი ლიტერატურა კი მეტისმეტად დაცემულია, რადგან მას ერთობ ცოტა ნიჭიერი მოსამსახურე ჰყავს; დანარჩენები კი მას, ესე იგი, ლიტერატურას, უფრო სახელისთვის და საკობტაოდ ხმარობენ, აი სწორედ ისე, როგორც რომელიმე «ჭრანტი» პენსნის ხმარობს ხლომე. წამოიგებენ, ბატონო, ერთს მან რისს წერილს ცხვირზე და ჰგონიან, დედა-მიწა გადაბარუნეო. ლიტერატორები ამისთვის საქირო... მაგრამ ან «მე» რაღას გავაგრძელებო რა არ არის ჩვენთვის საქირო...
(დასასრული სველი)

(3,000 ქვეითი კაცი და 750 ცხენო-სანი) შვიდი მორტილი და რვა მცირე ყალიბის ზარბაზნით და მორტილის ქასთან შეყვარა მტერს, სადაც იგი ჩასაფრებული იყო კრუპის ზარბაზნებით დაიარაღებულ თხრილებში. ჩვენ მარჯვენა მოუხვიეთ, დავეციტ მტერს უკანდგან, თხრილები იერიშით ავიღეთ, სამი კრუპისა და სამი სხვა გვარი ზარბაზნები და მრავალი საომარი მასალები წაფართოეთ. ბრძოლა სამ საათს გასტანა, რადგანაც მტერი მეტის-მეტად თავგანწირულად და მედგრად ბრძოლდა. იმას ჰყვანდა 10,000 კაცამდენ. მტერს დიდ-ძალი ხალხი გაუწყდა და დაეჭრა; მარტო თხრილებში ვნახეთ მოკლული 900 კაცი. ჩვენ 28 კაცი მოგვიკლეს, 142 დავეჭრეს და 2 დაგვეკარგა. ბეკერ-ფაშა და პოლკოვნიკი ბერნაბი მძიმედ დაიჭრნენ და 15 ოფიცერიც სუბუქად არიან დაჭრილნი.»

— მონსტანტინეპოლედამ მოსული ამბებიდან სჩანს, რომ იქ ძალიან უკმაყოფილონი არიან ინგლისზედ, რადგანაც ამ უკანასკნელმა ჩამოაყალიბა სულთანს უზენაესი უფლებანი, რომელნიც მას აქამდინ სულანზე ჰქონდა; მაგრამ, რადგან ემინანთ ინგლისელებისა, აშკარად, საქვეყნოდ ვერ აცხადებენ მათზე თავიანთ სამღურავს, მხოლოდ ერთი-ერთმანეთს შესჩივიან და ამ გვარად იქარებენ დარდს. მსმალეთის დიდებულთა აზრით, ინგლისის სამინისტრო ისეთს პოლიტიკას ადგას მევიტის შესახებ, რომელიც ამტკიცებს, რომ ის სრულიად ატაფრად აგდებს ხალხთა შორებრივ კანონებსა. ამასთანავე, იმ მიზეზებსაც იხსენიებენ, რა მიზეზებითაც ზოლდსტონის კაბინეტმა გამოაწვია მსმალეთის სამღურავი. სხვათა შორის, ამბობენ, რომ ინგლისი, როდესაც აცხადებდა იგი სულთანის მევიტისაგან განცალკევებას, ზდილობის გამო მაინც უნდა დაჰკითხებოდა მსმალეთსაო; ინგლისმა გაგზავნა სულანში წარმომადგენელი, რომელსაც დიდი რაღაც რამ საქმე აქვს მინდობილი, ინგლისის ჯარები მისწრაფიან ამ ქვეყნის შუაგულისკენ, და ყოველივე ეს ისე მოხდა, რომ არაფერი არა უკითხავთ-რა სულთანისთვის მაშინ, როდესაც ეს უკანასკნელი სულანის უზენაესი მმართველი არისო. მაგრამ მსმალებს ყველაფერზედ ძალიან უფრო ბორდონის თვითმნებლობითი მოქმედება სწყინათ. რა უფლება ჰქონდა იმასაო—ამბობენ თათრები,—რომ პორტოფანის ემიჩრად დანიშნა მანდი—ის არაბი, რომელიც მონსტანტინეპოლედში უბრალო მემამბოხედ მოაჩინათო? ბორდონის პროკლამაციებიც ამტკიცებენ, რომ ის მსმალეთის მმართველობას არაფრად აგდებსო, მსმალეები განსაკუთრებით იმ პროკლამაციას გუჯერებია, სადაც ბორდონი სწერს აჯანყებულებს, რომ მსმალეთის მმარ-

თებლობას განზრახვა ჰქონდა შემოესიერა თქვენთვის თავის ჯარით, მაგრამ ინგლისის დედოფალმა ავაცილეთ თავი დამ ეს უბედურებო.

— მამოჩენილი, რუსის ან არხისტი კრაპოტკინის შესახებ, რომელიც ამჟამად საფრანგეთში კლერფოს საპრობოლიეშია დაპატიმრებული, ამას წინად ხმები გავრცელდა, ვითომც მოამკედარიყოს. ამ ხმებმა დიდი ბაასი ასტეხეს ფრანკო-რადიკალურ განუთებში; ზოგმა მათგანმა კაცები გაგზავნა პლევროში, კრაპოტკინის ნამდელი ამბის შესატყობლად, ზოგნი ამტკიცებენ, რომ იმას არ შეუძლიან აიტანოს ხუთი წელიწადი ციხეში ყოფნა, რომელიც მას ვადამდინ უკლია, და ამისათვის თავგამოდებით თხოულობენ იმის სრულს განთავისუფლებას. ამ საქმის თაობაზე, სხვათა შორის, არი რუმფორსაც დაუბეჭდია წერილი, რომელშიაც იგონებს თავის პატიმრობის ამბავს სხვა-და-სხვა ციხეებში. ის ამტკიცებს, რომ ნაპოლეონ III-ის დროს პოლიტიკურ დამნაშავეთ უფრო ბევრი შეღავათი ჰქონდათ, ვიდრე ვხლავ, რესპუბლიკის დროსაო,—რესპუბლიკა უფრო სასტიკად ეპყრობა იმათაო.

ტელეგრაფი

(ჩრდილოეთის სააგენტოსია.)

28 თებერვალს.

პეტერბურგი. უცხო ქვეყნული პრესისა, განსაკუთრებით ლონდონის გაზეთი «სტანდარტი», ავრცელებს ხმებს, ვითომც რუსეთსა და გერმანიას ცალკე ხელ-შეკრულობა დაედვათ ურთიერთ შორის; მაგრამ დღეს «ქურნალ დე ქსან-ჰეტერბურ» ამტკიცებს, როგორც ამ ხმებს, აგრეთვე მეორე ლონდონის გაზეთის «დელი-ნიუსის» ცნობასაც, რომელიც ამტკიცებს, რომ თუმცა ფორმალური ხელ-შეკრულობა არ არსებობს მათ შორის, მაგრამ ბისმარკს განზრახვა აქვს დაუხლოვდეს რუსეთს და დაითანხმოს იგი ავსტრო-ვენგრის სამფლობელოს ადმოსავლეთისკენ გაფართოვებაზეო. «მშვიდობიანობის პოლიტიკა» — ამბობს «ქურნალ დე სან-ჰეტერბურ», — რომელსაც იმპერატორების ქსახელმწიფოანი ადგანან, პატივსა სცემს ეხლანდელს წეს-წყობილებასა.

სუაპიში. დაიწყეს ოსმან დიქმის წინააღმდეგ მოქმედება; გუშინ ერთი პოლიტიკი გავიდა აქედამ; დანარჩენი ჯარებიც დღეს გავლენ.

29 თებერვალს.

პეტერბურგი. მედნიკებისა და სვირიდოვის საქმეებს სენატი 13 მარტს განიხილავს.

«ს.-ჰეტერბურგის უწყებები»

ამბობენ რადგან ხშირად ნათიქმსაჯულთა გარდაწყვეტილება არ ეთანხმება გამოძიებას და ამით საზოგადოების სამღურავს იწვევს, იუსტიციის მინისტრმა წინადადება მისცა სახალხო საკითხავების კომისიას, რათა გამოსცეს ბროშურა, რომელიც უხსნიდეს ნათიქმსაჯულთა მათს მოვალეობას თანახმად კანონისა. ამ ბროშურის შესადგენად დანიშნულია კონკურსი; კონკურსში მონაწილეობას იღებენ ცნობილი იურისტები.

პარი. ტუქილი გამოდგა ის ხმები, ვითომც გორდონს სუდონის გარნიზონების შველა უიმედოდ მიჩნდეს დიდი ჯარების დაუხმარებლად.

პარიში. პრინცმა ნაპოლეონმა მიიღო ბონაპარტისტი ქურნალისტები და უთხრა, რომ არავინ არ უნდა ჩამოართვას ხალხს უფლება თავის ბედ-იღბლის გადაწყვეტისაო. ამასთანავე პრინცი დაჰპირდა რომ ენერგიულად წინააღმდეგობას გაუწევს ყოველ ამ უფლების მიმთვისებელს.

ლონდონი. სახელმწიფო სერეუტარმა ინდოეთის საქმეებისამ, კომბერლეიმ განაცხადა ლორდთა პალატაში, რომ იგი არას დროს გულგრილად არ უცქეროდა რუსეთის ინდოეთისკენ მიწევას; რომ რუსეთის სამფლობელოს დაახლოებისათვის ინგლისის სამფლობელოსთან თანხმობა საჭიროა და არც საშიშია რომ მათ შორის მდებარე ქვეყნებზედ გავლენის თაობაზედ რაიმე უთანხმოება მოხდეს, მაგრამ მაინც საჭიროა ზომების მიღება ინდოეთის სამზღვრების დაცვისათვის.

ლონდონი. პარიკის გრაფის სახელზედ მოსული პაპეტის ფთხილად გახსნის დროს აღმოჩნდა, რომ პაპეტი დიდძალი დინამიტით იყო სავსე; დინამიტი ისე იყო ჩაწყობილი, რომ აფეთქების დროს რამდენსამე კაცს მოჰკლავდა.

სუაპიში. გუშინ ზარებასთან მდგომმა მოწინავე ჯარმა თოფის სროლა ასტენა და მაშინვე უმთავრესი ჯარი მოწინავე ჯარის საშველად წავიდა. აჯანყებულების რიცხვი აქ თურმე 8000-მდე აღის.

პეტერბურგი. სახელმწიფო ქონებას სამინისტრო იგონებს საშუალებას კავკასიის ნავთის რიგინად ხმარებისათვის, რუსეთში გადაკეთებისათვის და ისე გატანისათვის სამზღვარ გარეთ; სამინისტრო ცდილობს აგრეთვე გააიაფოს ზიდვა ნავთის ნაწარმოების რე-

სეთისა და უცხო ქვეყნის ქვეყნულ ქებში და გაუფართოვდეს საქმიანობა ამით სახელმწიფოსაც შემოსავალი მოემატოს.

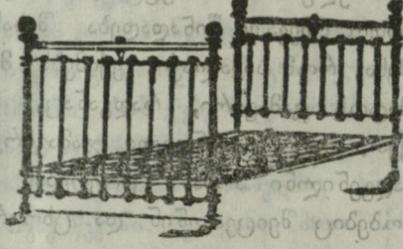
განსხადებანი

თბილისის ქალაქის გამგეობა.

ამით აცხადებს, რომ მარტის 6 რიცხვსა ამა წლისას მისგან დანიშნულია პაპრობა იჯარით გაცემაზე ძალაქის იმ ადგილმდებარე, რომლებზედაც ბუდეებია გამართული მინერალური წყლების გასაყიდად. ვადა იჯარისა იქნება კონტრაქტის შეკვრის დღიდან, ვიდრე სამ წლამდინ. იჯარით გაიციმიან შემდეგი ადგილები; ერთი გოლოვინის პროსპექტზე გიმნაზიის ქუჩასთან, ერთი რეიტერის სახლთან, ერთი ანტონოვის სახლთან, ერთი ფოსტის სტანციის პირ-და-პირ, ერთი ალექსანდრეს ბაღთან, სახაზინო პალატის პირ-და-პირ, სამი ერევნის მოედანზე და ერთიც ავლაბარში, სულ ცხრა ადგილი.

იმ პირთ, ვისაც ამ ადგილების ადება სურთ, შეუძლიანთ პირობები სინჯონ უოველ დღე ორ საათამდინ, გარდა კვირა და უქმე დღეებისა. (3—1)

ინგლისური ჩინის კრავობები

ერთის საწოლი 7 მანუიდვან და ორის საწოლი 14 მანუიდვან, მათი ლეიბები, ზღვის ბაღსათ გატენილი 5-დგან 8 მანუთამდინ. კიდევ შეიძლება ნიკოტუბა იყიდება 25%-ით უფრო იათად, კიდევ სხვაგან სადმე; ბრიტანის მეტალის ნიკოტუბა, ჩაბნება, საგარაქე, საშაქე, ჩასა და სტოლის კოვჩები ჩანგლებითა, ფანდოსი, დასადგელო, პირის-საბანი, სტაქნება, სუფოკიკი, საწოლი, სკები, რიუგეები, გრაფინგები, საჭაშური თუფები, ბლუდები, სასალათები, ტაშტები, საწმეკები, სამარალები, გარბი-ცის საფრეები, უნაჯიკები კაცისა და ქალისა, ალვირები, ხლისტები, ტანისამოსის დასაფრელები, საბადო მაგარტლები, კაქსები, უთოები, წისკვილები, ხურები, ქლიბები, კლიტკები, ინგლისის თოფები და რუოლეკები, შიუები, ზარბადები, კამსიოლები, საფანჯები, ნიჩბები, გატერმრეკები, სახნები, ხუფები, წინდები, სუფრები, სალქეტებისათვის რუოლები, ეპალანა ტურტელო, მურაბები, კამფეტები, შიკულები, სოუსები, ზღვის ბაღსა, დამიკიტონები და სხ. ინგლისურს მალაზიებში №156, 157, 158, 159 და 160. ამ ნომრებს უფრადება მიაქვით. (100—70)